

Veckans

citat

180825

Guds eget folk

Profeter och apostlar har tydligt beskrivit det upphöjda privilegium som det folk som Herren har avskilt för sin egen räkning har, det folk som han vill använda för att förkunna för världen: "Ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus."

Orsaken till att det finns så litet av gudsfruktans kraft hos oss som ett folk, är att vi försummar att upprätthålla denna position. Gud har gjort oss till förvaltare av sin lag, och har anförtrott oss sanningar före alla andra folk på jorden. Ändå lyder vi inte befallningen att dra ut från världen och skilja oss från den. Vi kan inte förena oss med de ogudaktiga på minsta sätt utan att smittas av deras oheliga vanor. "Den som vill vara världens vän blir Guds fiende." Åtskillnaden måste vara slutgiltig, fullständig och påtaglig.

Kristus är församlingens huvud. Delarna i hans kropp följer Huvudets anvisningar, precis som delarna i den mänskliga kroppen lyder hjärnans impulser.

Han har alltid krävt att hans folk ska bevara sig själva fria från allt oheligt inflytande. I sin oändliga kärlek har han försett dem med sin nåds outgrundliga rikedomar, så att de kan vara kapabla att fortsätta striden mot syndens härar. Genom den nåden kan de lyda varje bud, och ta emot uppfyllelsen av varje löfte. Jag talar med insikt när jag säger att i dessa dagar av stolthet och kärlek till världen, är det omöjligt för oss att inse vilken karaktär och position församlingen kunde ha haft, om hon hade varit trogen sin heliga kallelse.

När han närmar sig Gud får den kristne en klarare uppfattning av den gudomliga karaktären och de gudomliga kraven. Han når en högre grad av helighet, och som resultat blir gränsen mellan honom själv och världen tydligare markerad. När Guds folk står fasta och orädda på sin allvarliga tros heliga grund, utan att försöka införlivas med världen, då kommer de att åtnjuta Herrens närvaro som förr om åren.

Vart vi än vänder oss ser vi sorgliga bevis på att människor är fiender till Gud i sina hjärtan. Se vilket moraliskt mörker som sveper in världen, vilken skepticism, vilken likgiltighet, vilket dödligt hat, vilka smutsiga lustar, vilken ogudaktighet, vilken fullkomlig ateism! Hur kan vi framgångsrikt motstå ondskans flodvåg? Förkunnelsen av Ordet gör litet intryck. Om inte Guds kraft skickas till vår hjälp kommer våra ansträngningar att vara fruktlösa. (Review and Herald, 18 juli 1882)